

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 34

Vydána dne 14. července 1965

Cena 60 hal.

OBSAH :

70. Zákon o Sboru národní bezpečnosti

71. Vyhláška Ústřední komise lidové kontroly a statistiky o zavedení a využívání jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví

72. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby

70

ZÁKON

ze dne 30. června 1965

o Sboru národní bezpečnosti

Základním zájmem naší společnosti je ochrana socialistického společenského a státního zřízení, socialistického společenského vlastnictví, bezpečnost osob, ochrana jejich práv a jejich majetku, jakož i důsledné dodržování a stálé upevňování socialistické zákonnosti. Rozvoj a prohlubování socialistické demokracie a zvyšování přímé účasti občanů na správě státu nachází svůj výraz i při zajišťování bezpečnosti, na které se podílejí všechny státní a společenské orgány a organizace i jednotliví občané. Významné úkoly přitom plní Sbor národní bezpečnosti, jenž při veškeré své činnosti vychází z cílů a směrnic stanovených Komunistickou stranou Československa.

Vycházejíc z těchto zásad Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Oddíl 1

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Sboru národní bezpečnosti náleží přímé zajišťování ochrany socialistického společenského a státního zřízení, veřejného pořádku, bezpečnosti osob, jakož i majetku.

(2) Sbor národní bezpečnosti je orgánem státního donucení, který v celé své činnosti zároveň

uplatňuje prostředky společenského působení, výchovy a prevence.

§ 2

Sbor národní bezpečnosti se při plnění svých úkolů řídí Ústavou ČSSR, zákony a ostatními právními předpisy; jeho příslušníci jsou povinni důsledně dbát socialistické zákonnosti.

Oddíl 2

Úkoly Sboru národní bezpečnosti

§ 3

(1) Sbor národní bezpečnosti plní především tyto úkoly:

- a) zajišťuje ochranu socialistického společenského a státního zřízení; odhaluje a zneškodňuje nepřátelskou činnost zaměřenou proti Československé socialistické republice a chrání občany před touto nepřátelskou činností;
- b) zabezpečuje ochranu státních hranic, objektů zvláštní důležitosti a spolupůsobí při obraně státu;
- c) zajišťuje ochranu veřejného pořádku; plní přitom i úkoly uložené národními výbory v rámci jejich pravomoci;
- d) zajišťuje bezpečnost a důstojnost osob;

- e) zajišťuje ochranu majetku;
- f) dbá o bezpečnost a plynulost silničního provozu;
- g) odhaluje trestné činy, provinění a přestupky a zjišťuje jejich pachatele;
- h) koná vyšetřování a vyhledávání trestných činů podle trestního řádu, podle zvláštních předpisů objasňuje provinění a přestupky, a pokud zákon stanoví, rozhoduje o přestupcích;
- ch) předchází trestné i jiné protispolečenské činnosti a napomáhá k odstraňování jejich příčin a k upevňování socialistické zákonnosti a státní disciplíny.

(²) Pokud Sbor národní bezpečnosti plní další úkoly státní správy, platí o tom zvláštní předpisy.

Oddíl 3

Hlavní zásady organizace Sboru národní bezpečnosti

§ 4

(¹) Sbor národní bezpečnosti je ozbrojený a podle vojenských zásad organizovaný sbor, podřízený ministru vnitra.

(²) Ministr vnitra je přímý nadřízený všech příslušníků Sboru národní bezpečnosti a vykonává nad nimi kázeňskou pravomoc.

(³) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou povinni řídit se rozkazy ministra vnitra a příslušných náčelníků a velitelů.

§ 5

(¹) Sbor národní bezpečnosti tvoří Státní bezpečnost a Veřejná bezpečnost, jež jsou oborově samostatnými složkami.

(²) V rámci těchto složek jsou jmenováni vyšetřovatelé, kteří ve věcech, týkajících se vyšetřování, jsou podřízeni náčelníkům vyšetřovacích součástí. Při vyšetřování trestných činů postupují vyšetřovatelé podle ustanovení trestního řádu.

§ 6

Sbor národní bezpečnosti je organizován podle krajů a okresů. V okresech je Veřejná bezpečnost organizována podle obvodů. Ministr vnitra může přizpůsobit organizaci potřebám bezpečnostní služby.

Oddíl 4

Spolupráce Sboru národní bezpečnosti s národními výbory, jinými státními orgány, socialistickými organizacemi a občany

§ 7

(¹) Sbor národní bezpečnosti při plnění svých úkolů spolupracuje především s národními výbory.

(²) Národní výbory zabezpečují místní záležitosti veřejného pořádku také prostřednictvím Sboru národní bezpečnosti. V těchto případech plní Sbor národní bezpečnosti úkoly uložené mu národními výbory v rámci jejich pravomoci. Přitom se orgány národních výborů obrací na Sbor národní bezpečnosti výhradně prostřednictvím příslušného náčelníka (velitele).

(³) Za plnění úkolů uložených národními výbory při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku jsou náčelníci Sboru národní bezpečnosti odpovědní jak příslušným národním výborům, tak i vyšším náčelníkům; ve věcech výkonu služby jsou odpovědní a podřízeni jen vyšším náčelníkům.

§ 8

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou povinni plnit pokyny, které jim orgány prokuratury a soudy ukládají v rámci své pravomoci.

§ 9

(¹) Národní výbory a jiné státní orgány se mohou i mimo případy uvedené v § 7 a 8 dožadovat pomoci Sboru národní bezpečnosti na základě zákona; činí tak výhradně prostřednictvím příslušného náčelníka (velitele).

(²) Zásady vzájemné spolupráce a součinnosti mezi Sborem národní bezpečnosti a Československou lidovou armádou stanoví ministři vnitra a národní obrany.

§ 10

Sbor národní bezpečnosti spolupracuje při plnění svých úkolů s vedením podniků a závodů, jednotných zemědělských družstev a jiných lidových družstev, s dobrovolnými společenskými organizacemi, především s Revolučním odborovým hnutím a Československým svazem mládeže, jakož i s jinými orgány a organizacemi. Zejména s nimi projednává příčiny a podmínky vzniku trestných činů a jiných negativních jevů, závažnější případy porušení veřejného pořádku, zejména pravidel socialistického soužití, upozorňuje je na zjištěné nedostatky a radí se s nimi o vhodných opatřeních k nápravě, popřípadě činí vhodná opatření k nápravě.

§ 11

(¹) Sbor národní bezpečnosti postupuje při veškeré své činnosti v úzké spolupráci s občany a získává je k aktivní účasti na posilování ochrany a bezpečnosti státu a na udržování veřejného pořádku.

(²) Dobrovolně se hlásí občané, kteří požívají všeobecné vážnosti a důvěry, mohou být pověřeni plněním některých bezpečnostních úkolů. Jsou-li zevně označeni, mají práva a povinnosti podle tohoto zákona jako příslušníci Sboru národní bezpečnosti, pokud ministr vnitra nestanoví jinak.

(3) Každý občan má právo obracet se na Sbor národní bezpečnosti s podněty a žádostmi o pomoc. Sbor národní bezpečnosti je povinen v rozsahu stanoveném tímto zákonem a trestním řádem podnět přijmout a požadovanou pomoc poskytnout.

§ 12

(1) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni při výkonu své pravomoci žádat o pomoc a vhodnou součinnost národní výbory, ostatní státní orgány i vojenské útvary.

(2) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti mohou v nebezpečí požádat každého o pomoc. Požadovaný je povinen pomoc poskytnout; nemusí tak učinit, brání-li mu v tom důležitá okolnost nebo jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe nebo osoby sobě blízké (§ 116 občanského zákoníku).

§ 13

(1) Došlo-li u občana k poškození na zdraví nebo k jeho smrti v souvislosti s pomocí, kterou občan poskytl na žádost nebo s vědomím příslušníka Sboru národní bezpečnosti, uhradí škodu tím vzniklou stát obdobně podle předpisu o odškodňování pracovních úrazů.

(2) Občanovi se hradí též škoda na věcech, která mu vznikla v souvislosti s poskytnutím pomoci podle odstavce 1. Přitom se hradí skutečná škoda, a to v penězích, pokud se neodčiní uvedením v předešlý stav; poškozenému může však být přiznána úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(3) Stát hradí i škodu, kterou občan v souvislosti s poskytnutím pomoci podle odstavce 1 způsobí jinému při plnění úkolů, které z pomoci vyplývají.

(4) Stát může nahradit občanovi škodu nebo vzniklé náklady i tehdy, nejde-li o pomoc poskytnutou za podmínek uvedených v odstavci 1.

(5) Právo státu na náhradu škody vůči tomu, kdo poškozenému za ni odpovídá podle občanského zákoníku, není předchozími ustanoveními dotčeno.

Oddíl 5

Práva a povinnosti příslušníků Sboru národní bezpečnosti

§ 14

(1) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti chrání při plnění svých úkolů stanovených tímto zákonem ústavní i jiná práva a dbají, aby byly dodržovány ústavní a jiné povinnosti. Zejména jsou povinni vždy zakročit proti narušování veřejného pořádku a proti páčání jakékoli trestné činnosti.

(2) Při veškeré své činnosti, zejména ve svém vystupování a při zákrocích, jsou příslušníci Sboru

národní bezpečnosti povinni dbát náležitě vážnosti, cti a důstojnosti občanů i své vlastní.

(3) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti používají při výkonu své pravomoci zákonné ochrany jako veřejní činitelé. Kdo ruší nebo ztěžuje výkon jejich pravomoci, odpovídá podle zákona.

§ 15

(1) Zakročuje-li příslušník Sboru národní bezpečnosti, má užít — pokud to okolnosti dovolují nebo vyžadují — slovo: „Jménem zákona!“ Každý je povinen uposlechnout jeho výzvy.

(2) Při výkonu zvláštních služeb, zejména při řízení silniční dopravy, platí pro pokyny a výzvy příslušníků Sboru národní bezpečnosti příslušné předpisy.

§ 16

(1) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni požadovat potřebné vysvětlení od každého, kdo může přispět k objasnění skutečností nutných ke zjištění trestných činů, provinění nebo преступků; za tím účelem jej mohou vyzvat, aby se dostavil.

(2) Vysvětlení nesmí být požadováno od toho, kdo by jím porušil zákonem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem, nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(3) Vysvětlení může odepřít, kdo by jím způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobám blízkým.

(4) Kdo se dostaví na výzvu podle ustanovení odstavce 1, má nárok na náhradu hotových výdajů a ušlého výdělku. Tento nárok nemá ten, kdo byl předvolán ve svém vlastním zájmu. Nárok zaniká, neuplatní-li jej oprávněný do 3 dnů po dostavení.

(5) V případě, že předvolaná osoba bez omluvy nebo bez závažných důvodů nevyhoví výzvě, může být předvedena.

§ 17

(1) Je-li třeba v zájmu veřejného pořádku zjistit totožnost osoby, která nechce nebo nemůže svou totožnost hodnověrně prokázat, jsou příslušníci Sboru národní bezpečnosti oprávněni tuto osobu předvést.

(2) Předvedená osoba musí být ihned po provedení potřebných služebních úkonů propuštěna, nejpozději však do 24 hodin.

§ 18

(1) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni k provedení potřebných služebních úkonů předvést každého, kdo hrubým způsobem narušuje veřejný pořádek, zejména výtržnostmi nebo jiným nepřístojným chováním.

(²) Po provedení potřebných služebních úkonů musí být předvedený neprodleně propuštěn, nejpozději však do 48 hodin.

§ 19

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni, je-li toho nezbytně třeba, zadržet každého, kdo má být vyhoštěn, na dobu nezbytně nutnou k provedení vyhoštění, nejdéle však na dobu 8 dnů.

§ 20

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni se přesvědčit, zda ten, vůči němuž zakročují v zájmu zachování veřejného pořádku, není ozbrojen.

§ 21

(¹) Při výkonu služby na státních hranicích jsou příslušníci Sboru národní bezpečnosti oprávněni vykonat osobní prohlídku, prohlídku zavazadel, jakož i prohlídku dopravních prostředků a jsou povinni zabránit neoprávněnému přechodu přes státní hranice.

(²) Dále jsou příslušníci Sboru národní bezpečnosti oprávněni plnit úkoly orgánů celní správy, k jejichž provádění jsou zmocněni, zejména pak působit při potírání podloudnictví; přitom příslušníci Sboru národní bezpečnosti úzce spolupracují s orgány celní správy.

§ 22

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni v zájmu zachování veřejného pořádku, zejména při zákrocích proti výtržníkům, při maření služebního úkonu a při odvracení útoku na osobu použít obušku, přiložit pouta, popřípadě použít jiné prostředky podle příslušného předpisu.

§ 23

(¹) Při výkonu své pravomoci je příslušník Sboru národní bezpečnosti oprávněn použít zbraně jen v těchto případech:

- aby v případě nutné obrany odvrátil bezprávný útok vedený proti jeho osobě nebo mu bezprostředně hrozící anebo útok na život jiné osoby;
- jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt;
- nelze-li jinak překonat odpor, směřující k zmaření jeho závažného služebního zákroku;
- aby zamezil útěk nebezpečného pachatele, je-li to nemůže jiným způsobem zadržet;
- aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje střežený objekt nebo stanoviště, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od útoku;
- proti osobě, která v bezprostředním prostoru státních hranic se po opětovné výzvě nezastaví,

snaží se uniknout a nemůže být jiným způsobem zadržena;

- g) při výkonu bezpečnostní služby v bezprostředním prostoru státních hranic, aby přinutil k zastavení dopravního prostředku, jenž na pokyn nebo výzvu, dané podle platných předpisů, nezastaví.

(²) Při použití zbraně je příslušník Sboru národní bezpečnosti povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život jiných osob; rovněž je povinen co nejvíce šetřit života osoby, proti níž zákrok směřuje.

§ 24

Dovolují-li to okolnosti případu, je příslušník Sboru národní bezpečnosti před použitím zbraně povinen použít prostředků podle ustanovení § 22.

§ 25

Zakročují-li příslušníci Sboru národní bezpečnosti pod jednotným velením a vedením, řídí se rozkazem velitele, který rozhoduje o použití zbraně podle zásad obsažených v § 23 a 24.

§ 26

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou povinni zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl při výkonu služby nebo v souvislosti s ní a které v obecném zájmu nebo v zájmu zúčastněných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami; ministr vnitra stanoví, kdy příslušník Sboru národní bezpečnosti může být této povinnosti zproštěn.

Oddíl 6

Služební poměry příslušníků Sboru národní bezpečnosti

§ 27

(¹) Příslušníkem Sboru národní bezpečnosti se může stát politicky vyzrálý, bezúhonný československý občan, splňující i ostatní předpoklady pro výkon služby.

(²) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti vykonávají při nastoupení služby služební přísahu. Znění přísahy stanoví ministr vnitra.

§ 28

(¹) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti musí být pro výkon služby náležitě vycvičeni a vyzkoušeni; jsou povinni pečovat neustále o prohlubování svého vzdělání a své kvalifikace a udržovat své politické a odborné znalosti trvale na vysokém stupni.

(²) Ministr vnitra stanoví pro každou funkci vykonávanou ve Sboru národní bezpečnosti kvalifikační předpoklady.

[³] Vyšetřovatelem může být jmenován jen příslušník Sboru národní bezpečnosti, který dosáhl věku nejméně 23 let a má úplné vysokoškolské právnické vzdělání. Ministr vnitra může při jmenování vyšetřovatele z důležitých důvodů výjimečně prominout vysokoškolské právnické vzdělání, jestliže jmenovaný jinak dává záruku správného výkonu funkce vyšetřovatele.

§ 29

[¹] Příslušníci Sboru národní bezpečnosti podléhají pravomoci vojenských soudů a ustanovením o trestných činech vojenských; jejich hodnosti odpovídají stejným vojenským hodnostem.

[²] Příslušníci Sboru národní bezpečnosti, kteří vykonali vojenskou základní službu, jsou po dobu činné služby v tomto sboru osvobozeni od služebních povinností podle branného zákona, kterou by jinak byli povinni.

[³] Pokud z předchozích ustanovení nevyplývá jinak, platí o služebních poměrech příslušníků Sboru národní bezpečnosti, o jejich materiálním, finančním a sociálním zabezpečení, jakož i o nemocenské péči zvláštní předpisy.

Oddíl 7

Závěrečná ustanovení

§ 30

[¹] Ministr vnitra může k plnění bezpečnostních úkolů povolát příslušníky vojsk nebo jiných ozbrojených sborů ministerstva vnitra. Plní-li příslušníci vojsk nebo jiných ozbrojených sborů ministerstva vnitra úkoly Sboru národní bezpečnosti, mají při jejich plnění stejná práva a stejné povinnosti podle tohoto zákona jako příslušníci Sboru národní bezpečnosti, pokud ministr vnitra nestanoví jinak.

[²] Ministr vnitra může též k plnění úkolů vojsk nebo jiných ozbrojených sborů ministerstva vnitra povolát příslušníky Sboru národní bezpečnosti. Plní-li příslušníci Sboru národní bezpečnosti úkoly vojsk nebo jiných ozbrojených sborů ministerstva vnitra, mají při plnění těchto úkolů stejná práva a stejné povinnosti jako příslušníci vojsk nebo jiných ozbrojených sborů ministerstva vnitra, pokud ministr vnitra nestanoví jinak.

[³] Ministr vnitra může po dohodě s jinými ministry pověřit nebo zmocnit jiné orgány plněním úkolů Sboru národní bezpečnosti.

§ 31

[¹] Zrušují se:

1. zákon č. 286/1948 Sb., o národní bezpečnosti,
2. zákon č. 275/1948 Sb., kterým se přenáší působnost finanční stráže v celním pohraničním pásmu na Sbor národní bezpečnosti,
3. vl. nař. č. 98/1949 Sb., o výkonu veřejné správy v oboru národní bezpečnosti na území hlavního města Prahy a Pražského kraje,
4. nařízení ministra národní bezpečnosti č. 103/1952 Sb., o zevním označení členů závodní stráže,
5. vl. nař. č. 64/1957 Sb., o místní bezpečnosti.

[²] Obecně závazné právní předpisy*) vydané podle zákona č. 286/1948 Sb., se považují za předpisy vydané podle tohoto zákona; výkon práv a povinností osob pověřených na základě těchto předpisů plněním bezpečnostních úkolů se však řídí tímto zákonem.

§ 32

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1965.

Novotný v. r.

Laštovička v. r.

Lenárt v. r.

*) V platnosti zůstávají:

vyhláška ministerstva národní bezpečnosti č. 66/1953 Ú. l. ve znění vyhlášky č. 320/1953 Ú. l., o úkolech a působnosti závodní stráže (č. 98/1953 Ú. v. a č. 365/1953 Ú. v.),
nařízení ministra vnitra č. 28/1955 Sb., o zevním označení příslušníků Lidových milic,
nařízení ministra vnitra č. 40/1957 Sb., o zevním označení Pomocníků Pohraniční stráže,
vyhláška ministra vnitra č. 35/1961 Sb., o služební přísaze příslušníků bezpečnostních sborů ministerstva vnitra,
vyhláška ministra vnitra č. 56/1962 Sb., o Pomocné strážce veřejné bezpečnosti.

71

VYHLÁŠKA

Ústřední komise lidové kontroly a statistiky

ze dne 30. června 1965

**o zavedení a využívání jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků
a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví**

Ústřední komise lidové kontroly a statistiky v dohodě se Státní plánovací komisí, ministerstvem financí a hlavním arbitrem Československé socialistické republiky stanoví podle § 45 zákona č. 23/1963 Sb., o lidové kontrole a o národohospodářské evidenci:

Část první

Úvodní ustanovení

§ 1

[1] Jednotná klasifikace průmyslových oborů a výrobků a jednotná klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví*) (dále jen „jednotné klasifikace“) jsou základním nástrojem pro oborové řízení a plánování, pro zpřesnění metod zjišťování bilančních vazeb a proporcí mezi výrobou a spotřebou, pro využívání vyšší výpočetní techniky při řízení národního hospodářství a v dodavatelsko-odběratelských vztazích. Jednotné klasifikace jsou uceleným třídícím systémem průmyslové, zemědělské a lesní produkce.

[2] Jednotné klasifikace jsou v rozsahu stanoveném touto vyhláškou závazné pro národohospodářskou evidenci, dokumentaci o dodavatelsko-odběratelských vztazích a pro vydávání dílčích účelových nomenklatur všech orgánů státní správy a socialistických organizací (dále jen „organizace“).

[3] Součástí jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků jsou oborové číselníky průmyslových výrobků (dále jen „oborové číselníky“), v nichž pokračuje třídění průmyslových výrobků až do konkrétních položek sortimentu, nutných pro úplnou identifikaci výrobků v dodavatelsko-odběratelských vztazích. Oborové číselníky vydávají věcně příslušné ústřední úřady a orgány nebo jimi pověřené organizace.

§ 2

K zavedení a využívání jednotných klasifikací v národohospodářské evidenci, v dokumentaci o do-

davatelsko-odběratelských vztazích a při vydávání dílčích účelových nomenklatur postupují organizace podle ustanovení části druhé této vyhlášky.

Část druhá

**Postup a rozsah zavedení
a využívání jednotných klasifikací**

**Zavedení jednotných klasifikací
v národohospodářské evidenci**

§ 3

[1] Všechny organizace sledují v národohospodářské evidenci stav zásob materiálu, hotových výrobků a zboží podle číselných znaků oborových číselníků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví.

[2] Pro organizace, u nichž podrobné sledování stavu zásob materiálu, hotových výrobků a zboží podle oborových číselníků by nebylo odůvodněno, může těmito organizacím nadřízený ústřední úřad nebo orgán povolit po předchozím souhlasu Ústřední komise lidové kontroly a statistiky toto sledování jen do hloubky jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků (šestimístný znak).

§ 4

[1] Všechny organizace sledují v letech, kdy se provádí statistické šetření o meziborových vztazích, v národohospodářské evidenci spotřebu materiálu (hmotné výdaje) podle dodavatelských oborů jednotných klasifikací; průmyslové organizace a organizace neprůmyslové s průmyslovou činností jako činností vedlejší sledují spotřebu materiálu podle dodavatelských oborů také za spotřebitelské obory, do kterých spadají výrobky, které tyto organizace vyrábějí.

[2] Pro organizace s malou spotřebou materiálu stanoví Ústřední komise lidové kontroly a statistiky pro sledování podle odstavce 1, seskupení oborů jednotných klasifikací do větších celků.

*) „Jednotnou klasifikací průmyslových oborů a výrobků“ (díl I–III) a „Jednotnou klasifikací výrobků v zemědělství a v lesnictví“ vydala Ústřední komise lidové kontroly a statistiky jako publikace v roce 1965 ve Statistickém a evidenčním vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha.

§ 5

Průmyslové organizace a organizace neprůmyslové s průmyslovou činností jako činnosti vedlejší sledují v národohospodářské evidenci za obory jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků (třímístný znak) ukazatele zejména o výrobě [tj. výroba zboží, hrubý obrát*) aj.], o odbytu**), o celkových nákladech, o celkových mzdách (počtu pracovníků) a o odpisech ze základních prostředků (event. o pořizovací a zůstatkové ceně základních prostředků).

§ 6

Organizace vnitřního obchodu a odbytové organizace sledují v národohospodářské evidenci strukturu pohybu zboží v obchodě podle oborů a dalších položek jednotných klasifikací, které stanoví Ústřední komise lidové kontroly a statistiky v dohodě se Státní plánovací komisí a ministerstvem vnitřního obchodu.

§ 7

Podniky zahraničního obchodu sledují v národohospodářské evidenci dodávky pro vývoz a z dovozu podle oborů jednotných klasifikací (ve velkoobchodních cenách a v cenách podle obchodní parity); přitom hodnotu dodávek z dovozu sledují také podle základních odběratelských oblastí, tj. podle dodávek pro investice a generální opravy, pro vnitřní obchod, pro speciální určení a pro ostatní odběratele (pro výrobní nebo jinou spotřebu).

§ 8

Zemědělské organizace a organizace lesního hospodářství sledují v národohospodářské evidenci za obory jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví ukazatele zejména o výrobě, o realizaci, o nákladech a o počtu pracovníků.

§ 9

Zavedení jednotných klasifikací v dokumentaci o dodavatelsko-odběratelských vztazích

Všechny organizace označují v hospodářských smlouvách (objednávkách), dodacích listech, fakturách a v ostatní dokumentaci používané v dodavatelsko-odběratelských vztazích výrobky číselnými znaky podle oborových číselníků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví.

*) Do hrubého obrátu, zjišťovaného oborovou metodou se zahrnuje jak hodnota všech dohotovených průmyslových výrobků (polotovárů) a výkonů, náležejících podle jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků do určitého oboru (tj. odvedená výroba oboru), bez ohledu na to, zda tyto výrobky a výkony jsou určeny k užití mimo podnik (k realizaci) nebo pro vlastní potřebu v jiném oboru, tak i hodnota změny stavu rozpracované výroby. Naproti tomu výroba zboží a hrubá výroba zjišťovaná za obory podnikovou metodou se liší od hrubého obrátu a odvedené výroby oboru o hodnotu vnitropodnikových mezioborových dodávek.

**) Hodnota odbytu představuje celkový objem dodávek, který se člení na dodávky pro investiční výstavbu a generální opravy, pro vnitřní obchod, pro vývoz, pro speciální určení a pro ostatní odběratele (pro výrobní nebo jinou spotřebu).

***) Směrnice k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky, vydávané v knižnici Ústřední komise lidové kontroly a statistiky „Směrnice a pokyny“.

§ 10

Návaznost dílčích účelových nomenklatur na jednotné klasifikace

[1] Jednotné klasifikace s oborovými číselníky jsou závazné pro vydávání všech dílčích účelových nomenklatur průmyslových a zemědělských výrobků a výrobků lesního hospodářství (např. plánovacích nomenklatur, ceníků, daňových sazebníků aj.); dílčí účelové nomenklatury musí proto mít na jednotné klasifikace a oborové číselníky přímou návaznost.

[2] Organizace mohou dílčí účelové nomenklatury vydávat jen v odůvodněných případech a po předchozím jejich schválení Ústřední komisí lidové kontroly a statistiky z hlediska dodržení číselného systému nomenklatury a zásad třídění. Bližší postup pro vydávání dílčích účelových nomenklatur stanoví Ústřední komise lidové kontroly a statistiky.

Část třetí

Společná a závěrečná ustanovení

§ 11

Druhy oborově sledovaných ukazatelů, způsob a lhůty pro jejich statistické vykazování určují směrnice Ústřední komise lidové kontroly a statistiky, které též podrobněji vymezují náplň jednotlivých ukazatelů.***)

§ 12

Ústřední komise lidové kontroly a statistiky stanoví způsob, jakým se provádějí a vyhláší změny a doplňky jednotných klasifikací a oborových číselníků.

§ 13

Výjimky z ustanovení této vyhlášky pro jednotlivé organizace povoluje v závažných případech Ústřední komise lidové kontroly a statistiky v dohodě se Státní plánovací komisí, ministerstvem financí, hlavním arbitrem Československé socialistické republiky a s ústředním úřadem nebo orgánem nadřízeným těmto organizacím.

§ 14

Dnem nabytí účinnosti této vyhlášky pozbývají platnosti všechny celostátní dílčí účelové nomenklatury průmyslových a zemědělských výrobků a výrobků lesního hospodářství, s výjimkou ceníků velkoobchodních a maloobchodních cen; Ústřední komise lidové kontroly a statistiky může používání

těchto dílčích účelových nomenklatur na přechodnou dobu povolit.

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1966.

Ministr-předseda:

Majling v. r.

72

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskové chyby ve vyhlášce ministra spravedlnosti o odměnách za poskytování právní pomoci (advokátní tarif) č. 50/1965 Sb.

V sazebníku odměn za poskytování právní pomoci, který je součástí vyhlášky č. 50/1965 Sb., na straně 240 v položce 26 v rubrice uvádějící sazbu odměny, došlo při tisku k posunu všech čísel o jeden řádek níže.

Položka 26 zní tedy správně takto:

26	Ostatní věci občanského soudního řízení podle ceny uplatněného práva nebo povinnosti do 500 Kčs přes 500 Kčs do 1 000 Kčs přes 1 000 Kčs do 2 000 Kčs přes 2 000 Kčs do 3 000 Kčs přes 3 000 Kčs do 4 000 Kčs přes 4 000 Kčs do 5 000 Kčs přes 5 000 Kčs do 7 000 Kčs přes 7 000 Kčs do 10 000 Kčs za každých započatých 1000 Kčs nad 10 000 Kčs zvyšuje se odměna 320 Kčs o 10 Kčs	40 60 100 120 160 200 280 320	Podle této položky náleží také odměna v řízení o návrhu na vyloučení věci z výkonu rozhodnutí nebo na popření pohledávky.
----	---	--	---

Redakce